૭૮૬

ચમને પુર બહાર

— ઉર્ફે —

કવ્વાલીએ ગુલઝાર

જમાનેવાલા,

શા૦ ચુનીલાલ મગનલાલ

બુકસેલર. ઠે. લીમડાચોક—સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઈ

બુકસેલર.

ઠે. લીમડાચોક—સુરત.

સુરત ચવટાના પુલપર ટાંકી પાસે "શંકર" પી. પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

કી. રૂ. ૦—૪—૦.

૭૮૬

ચમને પુર બહાર

ઉર્ફે

કવ્વાલીએ ગુલઝાર

જીસમેં

ઉમદા ગજલે-કવ્વાલી, વગયરે ઉમદા તોરસે દરજ
કીયાહય,

જમાનેવાલા,

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર.

ઠેકાણું લીમડાચોક—સુરત.

પબ્લીશર્સ.

શા. મંગળદાસ લલ્લુભાઈ બુકસેલર.

ઠે. લીમડાચોક—સુરત.

પહેલીવાર. પ્રત ૧૦૦૦. ૧૯૨૦.

કીંમત સીર્ફ ચાર આના.

પ્રસિદ્ધ કર્તા—શા૦ મંગળદાસ લલ્લુભાઇ બુકસેલર.
પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—લીમડાચોક–સુરત.

સુરત ચવટાના પુલ પર ટાંકી પાસે આવેલા "શંકર" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપી.

ચમને પુર બહાર,

ઉર્ફે

કવ્વાલીએ ગુલઝાર

(૧)— ગઝલે—કલીમ.

સરકો તનસે જુદા કરે કોઇ ઇતના મેરા કહા કરે કોઇ
દિલ નિછાવર કીયા કરે કોઇ નકદે જાંકો ફીદા કરે કોઇ
જલવએ યાર દેખના હય તો ચશ્મે હરબીકો વા કરે કોઇ
જબ મઝા હયકે દાસ્તાને ગમ મંય સુનાઉં સુના કરે કોઇ
એક દમ કા નહીં ભરોસા હય રેહકે દુન્યા મંય ક્યા કરે કોઇ
યેહી કીસમત મંય અપની લીખ્ખા હય હમ સહેં ઓર જફા કરે કોઇ
રાહે ઉલફત મંય અય કલીમ કદમ ધ્યાન કરકે ધરા કરે કોઇ.

શએર } કભી કહિં દુપટ્ટા કહીં નકાબ કહીં,
લુટાકે આય હો ક્યા દોલતે શબાબ કહીં.

(૨)— ગઝલે—દાગ.

સબ્ર આના તો મોહબ્બતમેં બહોત મુશ્કીલ હે.
મોતભી તો નહીં ઇસકો યે વોહ કાફીર દીલ હે.
લીજર હે આફતે જાં વસ્લે બલાયે દીલ હે,
આદમીકે લીયે હર તરહે ગરજ મુશ્કીલ હે.
હમને જો રાઝ કે ખીલવતમેં કહા થા ઉસસે,
આજ ઇફશા વોહ રકીબોંમેં સરે મેહફીલ હે.
હશરકે દીન તો મીલોગે યે કીયા મેને સવાલ,
સોચકર દેરમેં ઝાલીમને કહા મુશ્કીલ હે.
જમા હેં જીસ કદર આશુફતા ખુદા ખયેર કરે,
ઉસકી હર હર શીકને ઝુલ્ફમેં એક એક દીલ હે.
હમકો કિસમતને દીયા દાગે તમન્ના અય દાગ,
વોહી મીલતા હે જીસ ઇનઆમકે જો કાબીલ હે.

(૩)— **ગઝલે—સાદીક.**

સબીરે મઐં પીતમકો કયુંકર મનાઉં,
એહ આતાહૈ જીમેં કે જોગન કહાઉં.
ઘુમાકર સનમ મુજહકો એએસાદી દેખે,
તો લાઓ ભમુત અપને મુંહપર લગાઉં,
મનાજી પીયાકો મઐં કીસ કીસતરેહુ અબ,
એહ દર્દે જીગર જાં મઐં કીસકો સુનાઉં.
પીવ પીવ કહે સરકે બાલોંકે અપને,
ઉદાસન કહાઉ જટાં મઐં બનાઉં.
ફીરું મઐ નડર હો ગલે ડાલ ઘંટા,
જઉ બએઠું દીલકી મય ધુની જગાઉ.
નહી કાન કુછ ખએર સાદીકકો ઉસ બીન,
કે લે નામ અલગ દીલકો અપને રીજહાઉં.

(૪)— **ગઝલે—જમાલી.**

સાબેર તુમ્હારા નકશા આંખોંમેં છા રહા હે,
સાબેર તુમ્હારા જલવા દીલકો લુભા રહા હે,
કલીયરકી બાદશાહી સાબેરકો દી ખુદાને,
સાબેરકે દરપે બંદા ધુની રમા રહા હે,
દુન્યાકા મીટ ગયા ગમ ઉઠતા કદમ હે હરદમ,
સાબેરકા શૌક અયસા દીલમેં સમા રહા હે,
આઇનયે નઝરમેં જાનો દીલો જીગરમેં,
શાને ખુદાકે સાબેર જલવે દીખા રહા હે,
હે લબપે નામે સાબેર દીલમેં મુકામે સાબેર,
સાબેરકે દરકા રસતા વાજેદ બતા રહા હે.
ઉશશાકકો ભુલાકર ઉલફત જતા જતાકર,
મયદાને હુકી સાબેર બસતી બતા રહા હે,
બીસતરસે અપને ઉઠકર ચલ તુ બસુયે કલીયર,
સાબેર તુઝે **જમાલી** દરપર બુલા રહા હે.

(૫)— **ગઝલે-કલીમ-કવ્વાલી.**

સાકીને મસતે જામેં હકીકત પીલાનાં દીયા,
આંખે મીલાકે મુજકો ખુદાસે મીલા દીયા.
અબ જાન જાએ યા મેરે સરપર આય મુસીબત,
ઉલફતકી રાહમેં કદમ આગે બઢા દીયા.

સોઝે નીહાને ઇશકકા કયા પુછતે હો હાલ,
દીલકો કીયા કબાબ જીગરકો જલા દીયા.
મય હું ન તુ હે ઓર ઝમી હે ન આસમાં,
સબ એક હે જો નકશે દુઇકો મીટા દીયા.
અપનાં દમાગ કયું ન હો અરશે અઝીમ પર,
સર ખ્વાજએ બુઝુરગ કે દર પર ઝુકા દીયા.
દેખા બલા કશાને મોહબ્બતકા ઇઝતેરાબ,
એક આહ કી તો અરશે બરીં કો હીલા દીયા.
હઝરતકા રવઝા દેખ મદીનેકો જા કલીમ,
હમને તુજેહ બેહીશ્રત કા રસતા બતા દીયા.

શએર } વોહ શહનશાહ મંય દુરવેશ સુવાલે બોસા,
ઉસે દેખો મુજેહ દેખો યે તમનના દેખો.

(૬)— ગઝલે-અખતર-કવ્વાલી.

સાગીરકીહવસ મુરશીદે મયખાનાં નહીં હે,
ચીલ્લુહીસે પીલેગે જો ખ્મખાનાં નહીં હે,
અછ્છા ન સહી ગર મઓ મયખાનાં નહીં હે.
સાકી યે તેરી નરગીસે મસતાનાં નહીં હે.
ઇશ્રાકકો જબ લોટતે દેખા તો વો બોલે,
યે જલવગહે નાંઝ હે મયખાનાં નહીં હે.
બસ સોખતા કીસમતકો લયે આગ ઇલાહી
જો શમઅરૂખે યારકા પરવાના નહીં હે.
સર હકને દીયાહે કે રહે ઇશ્રકકા સવદા
દીવાનાં ઉસે કહીયે જો દીવાના નહી હે
મુમકીન નહીં ગફલતહો તેરી યાદસે હયલા,
મજનુ તેરા હુશીઆર હે દીવાના નહીં હે,
સુનતેહો અગર તુમતો જીગર થામકે બયઠો,
દરદે દીલે અખતર હે યે અફસાનાં નહીં હે.

શએર } નહીંથે જો કલ મુહુ લગાને કે કાબીલ,
હુવે આજ બાતેં બનાને કે-કાબીલ.

(૭)— (બદનકી-રેલ્વે)-મેહરેદરખશાં)—ગઝલ.

સુનો તુમ ગઓરસે યારો યેહી હમને બિચારી હે.
હે જયસે રેલકા ઇજીન યેહી હાલત હમારી હે.
હવાઓ આબ માટી આગકા પુતલા હે આદમકા
ખુદાકે હુકમસે ઉસકે બદનમેં રૂહ ઉતારી હે.

ચલે ઇંજીન સડક પર લોહેકી યે બેધડક દોડે,
લવાઇ ઇસકી ખાતીરસે યે સબ બાગો બહારી હે.
મુસાફીર હેં અદમકે સબ વહાં એક રોજ જાઇંગે,
ફરીસ્તા મૌતકા આયા તો ફીર ક્યા ઇંતેઝારી હે.
કરો જબ ધ્યાન ચલનેકો ધુંવા દીલસે નીકલતા હે,
હે નીકલી આહકી સીટી નીહાયત બેકરારી હે,
ચલો જલદી બજી ઘંટી ટીકીટ લેનાહે બાબુસે,
અગર કુછ માલ રખતેહો તો ક્યા ઉમદા સવારી હે,
ચલે ગો હાથ ખાલી બે ટીકીટ બયઠે હો ગાડીમેં,
ખબર દે તાર બરકી હર જગેપર રૂબકારી હે.
મુઝે હે ખૌફ ઉસ પુલકા કે જો હે પુસ્તે દોઝખ પર,
ચલેંગે દોડકે ક્યુંકર ગુનાહકા બોજ ભારી હે.

(૮)— ગઝલે–ઠુમરી–રાગ દેશ.

સુનો તુમ યાર પરદેશી, બચન કયસે નીભાવોગે હો, બચન—ટેક.
નદીઆં જોરસે બેહતી કવૈયાં સુજ ના પડતી,
પોકારૂં અપની હીમ્મતકું લગાદે પાર મેરી નઇઆં—સુનો.
બાલપણુ ખેલમે ખોયા, જુવાની નીંદ ભર સોયા,
બુઢાપા દેખકે રોયા, નબીજી આસરા તેરા—સુનો.

(૯)— ગઝલે–મુસ્તઝાદે–હુસેન.

સોતા હય ગલે ધગકે જો વો યાર પલંગપર, ક્યા નાઝો અદાસે,
અતી હય લપટ ફુલુંકી મેહકાર પલંગપર, ઉસ બંદે કબાસે.
હે સુર્ખ જો પોશાક તો ઇસ ગોરે બદનપર, સજતી હે સજાવટ,
રખતા હય અજબ તરહે કર ગુલઝા પલંગ પર, આંચલકી જીયાસે.
સાડી મેં તેરે સદકે ઝરા જામકો ભરદે, જો શૌક સિવા હો,
જો સાથ રહું યારકે શરશાર પલંગ પર, સર મસ્ત નશેસે,
હે આરઝુ દિલકી જો વોહ આગોશ મેં આવે, ખ્વાહિશ હેય મેરી મેહ,
સો જાવે તો જાઉ મેં બલહાર પલંગપર, મિન્નત હે ખુદાસે,
રંગીની તેરે શએરકી સુન સુનકે હસીં અબ, મુસ્તઝાદ હુવા દિલ,
તુ ખુશ રહે ઓર પાસ હો દીલદાર પલંગપર, હર રોઝ રઝાસે.

(૧૦)— ગઝલે—હુસેની.

શરમીન દેહ કમર હુએ તેરી તસવીરકે આગે,
સમબુલ હુવે બીજલ જુલ્ફકી જંજીરકે આગે.

આશકકા તો કુછ બશ નહીં માશુકકે આગે.
રાંજે કા તો કુછબશ નચલા હીરકે આગે.
બોબત્રાકે હમેતેગે નીગેહસે હુવે કીયા કતલ.
જાનાહી નાથા કાદરે બે પીરકે આગે,
ઇશ દરદ કી દારૂં નહિ બીન સબર હુસેની,
તદબીર તો ચલતી નહીં તકદીરકે આગે.

(૧૧)— ગઝલે —ચુસુફ.

શરાબે શૌકકા સાકી મુઝે એક જાય ભરકરદે,
રહું દરબાં તેરે દરકા કરમે ઇતના અગર કરદે.
મુઝે દરપર મુલાકુર તુ દવા અયસી તબીબાદે,
કે જીસસે યારકો દેખું મેં વોહ દીલકી નઝર કરદે.
શરીઅત ઔાર તરીકતભી હકીકત હો અયાં મુઝપર,
ખુદાયા માઅરેફત કીભી મેરે દીલકી નઝર કરદે.
હમેશા મેં રહું રાઝી રઝામેં તેરી અય ખાલીક,
તુ અબ સદકા હબીબ અપનેકા અતા મુઝકો સબર કરદે.
મેરી હરદમ દુઆ તુઝસે યેહી હેગી મેરે મવલા,
કહીં શેહરે રસુ-લુલા હમેં મેરા ગુજર કરદે.
મદીને જાઉં મેં ઉડકર અભી પલ ભરમેં અય દરીયા,
ખુદા ગર અપની રહમતસે મેરે બાઝુમેં પર કરદે.
તમન્ના રોજો શબ અપની ખુદાસે હૈ યેહી ચુસુફ,
ઇલાહી અપની રહમતસે તુ ચસરબમેં ગુજર કરદે.

(૧૨)— ગઝલ—ચુઝફ.

શરાબે ઇશ્કકો પીકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા,
કે હોકર ઉનસે હમ-બિસ્તર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
મોહબ્બતમેં મઝા કયા હૈ કોઇ પુછે તો કેહદુંગા,
કે ઇશ્કે યારમેં આકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
બ-કુચે યાર જબ પહોચે ગમે દીલ મીટગયા વલ્લાહ,
ગમે હમ ઉનકે જબ દરપર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
નહીં શક ઇસમેં હૈ વલ્લાહ તુમ ઇસે યારો યકીંલાઓ,
હૈ અવ્વલ મરનેસે મરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા.
ન હરગીજ, હમસે તુમ પુછો સનાયે ઇશ્ક અય ચુસુફ,
મુસીબત ઇશ્કમેં ભરકર મઝા કુછ ઓરહી દેખા,

(૧૩)-- ગઝલે—સુલતાન.

શાને નબી તુમહીં હો જાને અલી તુમહી હો,
અજમેર વાલે ખાજા હીદલ વલી તુમહી હો.
પાતેહેં જીસકે દરપર સાઇલ તમામ મકસદ,
અમસે કરીમ નામી અયસે સખી તુમહીં હો.
ઇસલામકી હીમાયત લારેબ કીહે તુમને,
બેશક મોઇને દીને પયગંબરી તુમહીં હો.
પીરાને ચીશ્ત જીસપર કરતેહેં ફખ્ર હરમદ,
વોહ દુસરા નહીં હે વોહ ઓરહી તુમ્હીં હો.
હાજત તલબ તુમહીસે હોતેહે અહલે મકસદ,
મુફલીસકો અપને દરપર કરને ગની તુમહીં હો.
સુલતાનકી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,
અયસે ગરીબ પરવર નામી વલી તુમહીં હો.

(૧૪)— ગઝલે—કાલીન.

શીકસતે દીલ તેરે કુચેમેં આન બેઠે હંય,
ફનાકી કીસ્તીમેં લાખો હજાર બેઠે હંય.
ખુદાકે વાસ્તે સુરત દીખા દે ઓ જાલીમ,
લબોં પેદમહે તેરે ઇન્તેજાર બેઠે હેં,
કલીનઆનકે પુંછા કે યાર કયસેહો.
હજાર દરદ કલેજે દબાયે બેઠે હંય,
ખુદાકે વાસ્તે પરદેસે તું નીકલ બાહેર,
બહોત દીનોંસે તેરે ઇન્તેજાર બેઠે હંય.
ફીરરાકે યારમેં કફની રંગાઇહે કાલીન,
તેરે મજાર પે ધુંની રમાયે બેઠેહેં,

શએર } તુમહારે દૈંરે નમુસીકે, કુરબાનહો મેરા ઇમાન,
તુમહારી જામ મીઠી નજર મેરી પારસાઇહે,

(૧૫)— ગઝલે—મુમતાજ.

શી—ફ્એ રોઝે જબાં જયસી હે શોહરત તેરી,
કયસી ઇતરાઇ હુઇ ફીરતી હે ઉમ્મત તેરી.
રેહને દેના મુઝે દામનકે તલે રોઝે જઝા,
જીસ્તજુ મેરી હયરાન નહો રહમત તેરી,
મેં તો ક્યા રોતા ગુનાહ હોતેહેં મુઝસે નાદમ,
યાદ આજાતી હે જીસ વક્ત શફાઅત તેરી,

રશ્ક કયા આતા મુઝે દેખકે તોકીરે બિલાલ,
મુઝકો હોજાતી અદા કુછભી જો ખીદમત તેરી.
આ–મકાંસે દીલે ઉશ્શાક નહીં કુછ પહોંચા,
વહાં ખુદા રેહતા હે ઓર યહાં હે સુકુનત તેરી.
યું હુવા ઓર મદ-હતે મહબુબે ખુદા અય મુમતાઝ,
છોટા મોંહ ઓર બડી બાત યે જુરઅત તેરી.

(૧૬)— (બુલબુલે બંગાલી) ગઝલ.

શીરીં જબ્યાં હુઇ હે ફરહાદકે દહનમેં,
લયલા પુકારતી હે મજનુંકે પેરહનમેં,
ઇતરો મલાલ મલકર હલકેમેં યાર બેઠા,
બુલબુલ પકડતે આયા સૈયાદ અંજુમનમેં,
આયાથા બુલબુલોંકી તદબીરમેં ગુલોંને,
હંસહંસકે મારડાલા સૈયાદકો ચમનમેં.
ચશ્મે સીહાયસે તેરી પરદેમેં બતાકે,
તાલીમ હોને આયા શીનના ફરેબ પનમેં,
બાઝારે મીસ્રમેં ચલ યુસુફકા સામના કર,
ખોટે ખરેકા પરદા ખુલજાયેગા ચમનમેં,
બોસેમેં લબકે હંસકર દર્દો દીખાયે ઊસને,
બીજલી ગીરાઇ મુજપર તકદીરને યમનમેં,
કોઇ નહીં હે તેરા મકદુર હો તો આતશ,
દે રખ અન્જુરા દસ્તે ગસ્સાલે ગોરકનમેં.

(૧૭)— ગઝલે—હયરાં.

શૌકસેં કેહતા હે યે રબ્બે ઉલા આજકી રાત,
અર્શ પર આઓ મેરે માહે લીકા આજકી રાત.
સારે મલકુતે ઉલા જોશે ખુશીમેં બાહમ,
કેહતે હેં આતે હેં મહબુબે ખુદા આજકી રાત.
આજ હે વસ્લકી સબ ઉઠીયે શહે હર–દો સરા,
દમ બદમ ગયેબસે આતી હે નીદા આજકી રાત,
આપકી દીદકા મૈં મુશ્તાક હે હયરાં બહોત,
ઇસ તરરૈભી નઝરે લુત્ફ શહા આજકી રાત.
નાઅતે હઝરતમેં અય હયરાં ગઝલ ખુબ લીખી,
હે તેરા તાલીબે દીદારે ખુદા આજકી રાત.

(૧૮)— ગઝલે-અકબર.

હય બહારે બાગ દુન્યા ચન્દરોઝ, દેખલો ઇસકા તમાશા ચન્દરોઝ
અય મુસાફર કુચકા સામાનકર, ઇસ સરામેંહે બસેરા ચન્દરોઝ
દફ્ન કરકે કબરમેં બોલી કઝા, અબ યહાં તુમ સોતે રહેના ચન્દરોઝ
હે ઝમીં એકમોજ દરયા કોઇ દીન, અસમાહે બુલબુલાસા ચન્દરોઝ
કયું સતાતે હો કીસી મજબુરકો, જાલમો યેહે ઝમાના ચન્દરોઝ
કબરકા કુચ રોઝ યહાંજમ કોઈ દીન, કુચ દીનો સદા દહસરાવે ચન્દરોઝ
પુછા લુકમાનસેં જીયાતું કીતને રોઝ, દસ્ત હસરત મલકે બોલા ચન્દરોઝ
ફીર કહાં અકબર કહાં તુમ દોસ્તો, સાથ હે ઇસકા તુમ્હારા ચન્દરોઝ.

(૧૯)— ગઝલે અકબર—કવ્વાલી,

હય નુરે મોહમ્મદકી ઝલક રંગે ચમનમેં
રાબેલમેં બેલેમેં ચંબેલીસે સમનમેં
ગર યેહી રહી આગ મોહબ્બતકી બદનમેં
ઇસ કપરે દો આહકે પસીનેકી ઝીયાસે
બુ સુંઘકે બુતનમેં હય ચમક લાલે ચમનમેં
મેકસદું મે આઝજાદું મદીનેમેં બુલાલો
મર જાઉંગા છુટ છુટ કે કહીં રંજો મોહનમેં
હિજરે શહે કોસરમેં મેરી જાન ગઇ હય
એક હસરતો અરમાકી હય તસવીર કફનમેં
ફરયાદ હય ફરયાદ હય અય દાવરે મેહશર
ઝહરા કાં ચમન છુટ લીગા શામકે બનમેં
હરસિમત મોહમદકી રેસાલત કાહે શોહરા
કોહસારમેં બસ્તીમેં બયાબાંમેં ચમનમેં
અકબર હે મેરા નામ સના ખ્વાને નબી હું
બુલબુલ આયેહકતાકું ગુલિસ્તાને સુખનમેં

(૨૦)— ગઝલે અસગર.

હસીનોંકા હરએક આલમમેં શોહરા હોહી જાતા હે,
તુમ્હેં જો દેખ લેતા હે વોહ શયદા હોહી જાતા હે.
નશેમેં બે પીયા ઐસા ખફા કયું હોતે હો સાહેબ,
ચલો મીલ બેઠો જાને દો કે અયસા હોહી જાતા હે.
મેરે કમબખ્ત પસ દીલકી અબસ યે કયસી હાલત હે,
કલેજા મલતે મલતે દર્દ પયદા હોહી જાતા હે.

ખબર મરનેકી સુનકર હરઘડી હયરાન હોતે હે,
જવાના મર્ગ મરનેકા અચંબા હોહી જાતા હે.
કભી દદે સર ઉનકો કભી એકહીકા હીલા હે.
હમારે ઘર ન આનેકા બહાના હોહી જાતા હે.
બચા—ભી હે કહીં તેરી નજરસે આજતક અબસાર.
સુના હે રહતા રહતા દીલ દીવાના હોહી જાતા હે.

(૨૧) ગઝલે—વલી.

હમતો આશક હેં તેરે નાજ ઉઠાને વાલે,
તુજસે કમ દેખેહેં મહબુબ સતાને વાલે.
બંધ કર કયદે મોહબ્બતમેં ખબર લીન મેરી,
દામમેં ઉસકે ફંસે દામ છુડાને વાલે.
કલ શબે વસલમેં કયા જલ્દ કટીથી ઘડીયાં,
આજ કયા મરગયે ઘડીયાલ બજાને વાલે.
કલ જો રસ્તોમેં મુલાકાત હુઇ તો યે કહા,
કહાં જાનેહો તરેહદાર જલાને વાલે.
ગુજરી મુદ્દત કે મેરે સાથ ન મીલને આયે,
કયા હુયે યાર ગલે હમકો લગાને વાલે.
યું તો અવકાત ગુજરતી હે મજેદારીમેં,
ન મીલે ચેન મજેદાર દીખાને વાલે.
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે કેહદો જાકર,
કયા ભલા હમ ન રહે યાર બુલાને વાલે.

(૨૨)— ગઝલે-મુસતાજ.

હર શયમેં અયાં જલવયે જેબા હે તુમ્હારા,
ઓર ખુદ હો નીહાં ખુબ યે પરદા હે તુમ્હારા.
યા દેરો હરમ એક જો તુમ છુપતે ન સાહેબ,
ડાલા હુવા યે બીચમેં ઝગડા હે તુમ્હારા.
કયું હમસે ખતાવારોંપે ખફગીકી નઝર હે,
જો નેક હે યા બદ હે વોહ બંદા હે તુમ્હારા.
બીન દેખા હુવા તાલીબે દીદાર જમાના.
ચીતવનકી યે શોખી હે કરીશમા હે તુમ્હારા.
નજદીકભી તુમ રેહત હો ઓર દુરભી સબસે,
યે તર્જભી દુન્યામે નીરાલા હે તુમ્હારા,
મુરદેસે જરા ઝાંકકે યે જલસા તો દેખો,
ઉશશાક તડપતે હેં તમાશા હે તુમ્હારા.

ઇસ ખાકકે પુતલેમેં તજલ્લી હે તુમ્હારી.
સુરત જો હમારી હે વોહ નકશા હે તુમ્હારી.
દીલ દેકે તુમ્હેં હોતા ન મુમતાજ પરેશાં,
પર કયા કરે અંદાજકી અછ્છા હે તુમ્હારા.

(૨૩) અતરે સખુન-ગઝલ.

હસીનોં કા હરએક આલમમેં શોહરા હોહી જાતા હય,
તુમહેં જો દેખ લેતા હય વોહ શયદા હોહી જાતા હય;
મંય સાહબ એક બોસેકા વો તાલીબ હંય મેરે દીલકે,
કભી ઉનકા કભી મેરા તકાજા હોહી જાતા હય.
ખતા હય હો ગઇ મુઝસે ખતા કયા હય મેરે દીલકી,
તુમહેં જો દેખ લેતા હય વોહ શયદા હોહી જાતા હય;
નીશામેં લે લીયા બોસા ખફા કયું હોતે હો સાહેબ,
ચલો માફ બયકો જાનેદો ખસા હો નહી સકતા.
નહીં કુચ માહપર મૌકુફ દેખો અપની સુરત.
ખુદા જબ હુસન દેતા હય તો શોહરા હોહી જાતા હય.

(૨૪)— ગઝલે-અકબર.

હમ ગુનેહગારોંપે તેરી મેહરબાની ચાહીયે,
સબ ગુનાહ ભુલ જાય કે રહમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્ત ધર મોહરે નુબુવ્વત કરકે ખાલીકને કહા,
કુછ તો અય પ્યારે મેરી તુજપર નશાની ચાહીયે,
કેહતે હેં ખાલીકસે હઝરત મેં તેરા મહબુબ હું,
ખુલ્દમેં સબ ઉમ્મતે મહબુબ જાની ચાહીયે.
દેખકર મેઅરાજમેં સામાં ફરીશતોંને કહા,
અયસા મેહમાં ચાહીયે કીસીકા સુનાની ચાહીયે,
દાસ્તાને ગમ કહાની દર્દકી જુઝ આપકે,
કીસસે કેહની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે.
શાફએ મેહશર નહીં મેરે ગુનાહોંકા શુમાર,
અયસે આસીપર તુમ્હારી મેહરબાની ચાહીયે,
જાં બેહક તસલીમ હે ઇશ્કે રસુલુલ્લાહ મેં,
તુરબતે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

(૨૫)— ગઝલે-તુરાબ.

હદ્દ જીસકા ફકત દીલ હો મેં અયસે તીરકે કુરબાં,
બદન જીસસે ન ઘાયેલ હો મેં ઉસ શમશીરકે કુરબાં.

તુ ખાક અપને કદમકી દે નકર મોહતાજ કુંદનકા,
કીસે મીલતી હૈ યે દૌલત મેં ઉસ અકસીરકે ફુરબાં.
ઉઠાકર બુરકા ચેહરેસે જરા સુરત તો દીખલાદે,
હીજાબ ઇતના નકર મુઝસે તેરી તસવીરકે કુરબાં.
કહા લયલાને જબ હંસકર કે બેડી ડાલદો હંસકે,
ગયા બન કયેસ દીવાના હુવા જંજીરકે કુરબાં.
તુરાબ ઊસને જવાનીમેં મુઝે પીરોંકી નેઅમત દી,
બનાયા પીર મુઝકો મેંતો અપને પીરકે કુરબાં.

(૨૬)— ગઝલે–ફકીર.

હજાર તહસીં હો ઇશ્ક તુજકો તુ ક્યા ક્યા દીખા રહા હૈ.
કીસીકે લયલા યસરબીમેં બ શકલે મજનું ફીરા રહા હૈ.
મે શૌકે યસરબકા યે તકાઝા કે ચલ મદીનેકો જજબયે દીલ,
શરાબે ઉલફત પીલા કે અહમદ હરએકકો શયદા બના રહા હૈ.
કભી જો હુસ્ને નબીપે અપના બ–નઝરે કલબી ખ્યાલ પહોંચા.
કહા યે ફીકરે રસાને મુજકો હરએકમેં વોહી સમા રહા હૈ.
કહા જો મુસાને રબ્બે અરની જવાબ પાયા કે લન તરાની,
હમારે હઝરતકો ઇજને મીન્ની જબાને હકસે સુના રહા હૈ.
અરબકા વાલી લકબ કુરેશી ખુદાકા પ્યારા નબી હમારા,
દીખા દીખા કરકે દીલકો જલવે તરેહ તરેહસે લુભા રહા હૈ.
તુમ્હારી ફુરકતમેં અય પયંબર તુમ્હારા આશીક ફકીર અકસર,
તડપ તડપ કર બહાને મુઝતર–નશાને હસતી મીટા રહા હૈ.

(૨૭)— ગઝલે–ઉલવી.

હમકો યાં દર દર ફીરાયે યારને, લામકાંમે ઘર બનાયા યારને.
આપ અપને દેખનેકે વાસતે, હમકો આઇના બનાયા યારને.
અપને એક અદના તમાશેકે લીયે, હમકો સુલી પર ચડાયા યારને,
દોસ્તો અબ દીદયે દીલકો મેરે, અપના ઘર અંગન બનાયા યારને.
હોગયા દામન ઝટક કર આપ અલગ, ખાકમેં હમકો મીલાયા યારને.
આપ છુપકે હમકો કરકે રૂબરૂ, દીલમેં મેરે ઘર બનાયા યારને.
કહદીયા સીદ્દીકીકો ઉલવી બાતમેં, મુજકો વોહ નુકતા બતાયા યારને,

(૨૮)— ગઝલે—દાગ.

હમારે દમ નીકલ મેં ભી એક આલમ નીકલતા હે,
કેવો મુસતાક હેં દેખે તો કયુંકર દમ નીકલતા હે.
કમી કયા પડ ગઇ હે ચાહને વાલુંકી અય કાતીલ,
કે અબ તો તેગ કમ ખીંચતી હે ખંજર કમ નીકલતા હે.
ગીલા કેયસા કહાંકા રંજ કેયસા જો ભલા હોના,
જબ ઉસને પીયારસે પુછા તુમહારા દમ નીકલતા હે.
ન તુજસા આજ તક દેખા ન તુજસા હશર તક દેખેં,
ઇન આખુસે બોહત નીકલા બહોત આલમ નીકલતા હે.
કોઇ કયા ચલ સકેગા ઇસ ખરામેં નાઝસે બઢકર,
કીયા મતકા તુમહારી ઠોકરમેં દમ નીકલતા હે.
તુમહી મેરે મસીહા હો તુમહી મેરી તમનના હો,
તુમહી પર જાન જાતી હે તુમહી પર દમ નીકલતા હે.

(૨૯)— ગઝલે-ગાલીબ.

હઝારૂં ખુવાહેશેં અયસીકે હર ખવાહીશપે દમ નીકલે,
બોહત નીકલે મેરે અરમાં વલેકીન ફીરભી કમ નીકલે.
નીકલના ખુલદસે આદમકા સુનતે આય હેં લેકીન,
બોહત બે આબરૂ હો કર તેરે કુચેસે હમ નીકલે,
ભરમ ખુલ જાય ઝાલીમ તેરી કામતકી દરાઝીકા,
અગર ઇસ તુરરએ પુર પેંચ વ ખમકા પેંચો ખમ નીકલે.
હુઇ ઇસ દોરમેં મનસુબ મુજસે બાદા આશામી,
ફીર આયા વો ઝમાના જો જહાંમે જામે જમ નીકલે.
મોહબ્બતમેં નહીં હે ફરક જીને ઓર મરનેકા,
ઉસીકો દેખકર જીતેહેં જીસ કાફીરપે દમ નીકલે,
કહાં મેયખાનેકા દરવાઝો ગાલીબ ઓર કહાં વાઇઝ,
પર ઇતના જાનતેહેં કલ વો જાતા થાકે હમ નીકલે.

(૩૦)— ગઝલે—કલીમ.

હમારૂં નાઝ કરતી અપની જાને નાઝનીં નીકલી,
તેરે રોઝપે યા શાહે ઉમુમ જાને નાઝનીં નીકલી.
શરફમેં કાઅબસે બઢકર મદીનેકી ઝમીં નીકલી,
તો શાને કીબરીયા ખલકી યે શાને મુરસલીં નીકલી.

જલાકર ખાક કર દેગી તુઝે યે રહીશે ગરદું,
નબીકે હીજરમેં મુંહસે જો આહે આતશીં નીકલી.

કુછ એયસી શાનસે મેહબુબ હક આએ સુએ જન્નત,
ઝબાંસે હુર ગીલમાં કે સદાએ આફરીં નીકલી.

નબીકે શરબતે દીદારસે સયરી નહી હોતી,
ખુલી જબ આંખ દીલ બોલા મેરી હસરત નહીં નીકલી.

કલીમ અછ્છે દીખાએ તુમને જાહેર નાઅતે એહમદમેં
ઝબાંસે હર સુખંદાકે સદાએ આફરીં નીકલી.

(૩૧)— ગઝલે–અનવર.

ફુક ઉઠતી હય જીગર મેં લગે ફુરકત કયસી,
જાન પર દર્દને ઢાઇ, હે કીયામત કયસી.

દીલકે લેનેમેં કોઇ ફી ન નીકાલી તુમને,
દીલકે દેને મેં યેહ તકરાર યેહ હુજ્જત કયસી.

તેરે કદમોં સે લગે રેહતે હેં ફીતને કયસે,
તેરી રફતારસે હોતી હે કીયામત કયસી.

હમ મેં કયા અયબ હે, અગયારમેં કયા ખુબી હે.
ઉનસે ઉલફત હે તુમહે હમેસે હે નફરત કયસી,

લડતી ફીરતી હેં ઝમાનેસે તુમ્હારી આંખેં.
ફીતના અંગે ઝોને ઢાઇ હે. કીયામત કયસી,

વો હે તલવાર હેં જાંબાઝ હેં ઓર મકતલ હે.
શગલ દીન રાતકા જબ યેહ હોતો ફુરસત કયસી,

તોબા મયખારોં કે સમઝાને સેકી વાઇઝને,
મોતે નાદાનને ક્યા પાઇ હીદાયત કયસી.

ખીંચકી દીલપે તસવ્વરને કીસીકી તસવીર,
નીકલ આઇ હે યેહ તસ–વીનકી સુરત કયસી.

દોસ્તી રેહ ગઇ મતલબકી ફકત અય અનવર,
ઉઠ ગઇ હાએ ઝમાનેસે મોહબ્બત કયસી.

(૩૨)— ગઝલે રમજાન–કવ્વાલી.

હુસ્ન તેરા અય સનમ આખિર ફના હો જાયગા,
છોડ દે અપના વતન આપહી જુદા જાયગા.

હર ઘડી મત જાંચના તુમ માનલો મેરા કહા,
ચાંદની છુપ જાયગી મેલા બદન હો જાયેગા,
ફુલકે ઢેલે ફબ્રપર મેરી નમારો અય સનમ,
ખાક છન છન કરગિરે મેલા કફન હો જાયેગા,
બાદ મરનેકે મેરીગે લાક મિલતેકી નહી,
હડડીયાં મેરી ચબાનેકો હુમાલે જાયગા.
દિલમેં આતા હય કે દમમેં ફુંકદું કોહ તુરકે,
યે ખિયાલ આતાહય મુસા બે વતન હો જાયગા.
ઇશ્કતો ઝાહિર કીયા તુને અય રમઝાં શૈકસે,
ઇનબુતોં મેં ઢુંડનેસે કયા ખુદા મીલ જાયગા.

(૩૩) ગઝલે હુસન—કવ્વાલી,

અય જા મેરી આંખોપે યે બદ નઝરી કયું હે
તુમ બામપર આએ હો યે જલવગરી કયું હે
જીસને તુજેહ દેખા હે હોશ ઉસ્કે બજા કબ હે
ચીતવન તેરી ઓ ઝાલીમ જાદુંસે ભરી કયું હે
અય ચસ્મ જબ્બે ગમમેં કુછ શરમભી લાઝીમ હે
તુફાન બપા હોગા યે નવહગરી કયું હે
મંય ધ્યાનમેં કીસ બુતકે ભુલા હું દોઆલમકો
દીલ મેહવે નમાશાહે યે દરદેસરી કયું હે
કયા ચુટકીયાં લેતા હે તીરે નીગહે જાનાં
આંખોસે રવાં નાદીર ખુને જીગરી કયુ હે

શએર { અકસભી આઉનેમેં ચાર ઘડી બાદ આયા
બડ ગઇ હદસે સીવા ઉનકી નઝાકત કયસી

(૩૪)— ગઝલે—મજનું

હુસન સે શરમીન્દા કરદું માહે તાબાં તો સહી,
આહસે ગરદું કા કરદું ચાક દામાં તો સહી.
ઉસ લબે નાઝુક પે સુરખી પાન કી આને તો દો,
કૌડી કૌડી કો બીકે બાલે બદખશાં તો સહી.
તું જો કાતીલ ખેંચકર આટા હય મેરે સરપે તેગ,
કુન્દ કરદું મંય તેરી શમશીર બુરરાં તો સહી.
મંય વોહ બાવલા હું જો મુઝકો દેખ લેવે એક નેઝર,
બને મજનું કી તરહ ખાકે વે ગીરે બાં તો સહી.

(૩૫)— કવ્વાલી આકબર.

નારમેં નુર જલવા નુમા હો ગયા,
યા જો દોજખ ચમન ખુદાકા હો ગયા.
એક કી ખાલ મુલતાં મે ખેચી ગઈ,
એક કલીયરમેં હકપર ફીદા હો ગયા,
એક દહેલી મે જાકર નીજામી હુવા,
એક ગંજે સકર બા ખુદા હો ગયા.
એકકા જીસમ કીડો ને છલની કીયા,
એક આરેસે ચીર કર ફના હો ગયા.
એક દારે શરીયત પે ખીચા ગયા,
એક કા તેગસે શર જુદા હો ગયા.
એક અરસે બરી પર ખુદાસે મીલા,
એક આદમ સે બર હક ખુદા હો ગયા.
એક કલદર હુવા એક ખાજા કુતબ,
એક કો મર તબા ગોસકા હો ગયા.
એક બેથેલી કે ગમ મે હુવા મુબતે લા,
એક શીરી કે ગમસે ફના હો ગયા.
જો ન દેખથા વો હકને દીખલા દીયા;
એક પયદા હુવા એક ફના હો ગયા.
એક કે હલક તીસન પર ખંજર ચલા,
એક કા જહેરસે ખાતમા હો ગયા.

(૩૬)— કવ્વાલી

તુ જો અલ્લાહકો મેહબુબ હુવા ખુબ હુવા.
યા નબી ખુબ હુવા ખુબ હુવા ખુબ હુવા.
શબે મેઅરાજ યહ કહેતેથે ફરિસ્તે બાહમ,
સુખને તાલીબો મતલુબ હુવા ખુબ હુવા.
અય શાહિન્શાહે રસુલ ફખરે રસુલ ખતમે રસુલ,
ખુબસે ખુબ ખુશ અસલુબ હુવા ખુબ હુવા.
હશમેં ઉમ્મતે આસીકો ઠિકાનાહી નથા,
બખ્શવાના તુજે મરગુબ હુવા ખુબ હુવા.
હુસ્ને યુનુફમેં તેરા નુરથા અય નુરે ખુદા,
ચારઓ દીદઓ યઅકુબ હુવા ખુબ હુવા.

ફખર આદમકો ન હોતા જો રિશ્તા હોતા,
બની આદમકો જો મનસુબ હુવા ખુબ હુવા.
દાગ હય રોઝે કયામત મેરી શર્મ ઉસકે હાત,
મેં ગુનાહોંસે જો મેહજુબ હુવા ખુબ હુવા.

(૩૭)— ગઝલ.

દહેરમે આદમસે પહેલે કયા મુસલમાની નથી,
કયા કીસીને ઝાત ખાલીકકીભી પહચાન નથી.
આલમે અરવાહમે કયાથા જો ઉરયાની નથી,
રંગ અયસા થે વજઅ થે તરહે ઇન્સાની નથી.
ખાક લયલાકે લીએ એ વાસ્તા છાની નથી,
ઇસમેંભી મજનુંકી દાનાઇથી નાદાની નથી.
જાને શીરીં કોહકનને દી ફના મજનું હુવા;
આશકોકી જાનતો ઇસ્તરહસે જાની નથી.
કર દીઆ મજબુર દોનોંકો જનાબે ઇશ્કને,
કૈસતો સોદાઇથા લયલાતો દીવાની નથી.
ફિરતરહ ચલતી છુરી હલ્કે જબીહુલ્લાહ પર,
ચહે તો એક ગમ્જાથા મેરા કુછ વોહ કુરબાની નથી
હોગયા ખુને તમન્ના મિન્નત હમ જખમી હુવે,
એક ઇધર ગમ્જા લીએથા ચીને પેશાની નથી.

(૩૮)— ગઝલ.

લજ્જતે ઇશકસે વાકીફ નહી ઉલફત વાલે,
મરમીટે ઇશકમેં આજાર મોહોબત વાલે.
ઇશકવાલે હુવે જમાનેમેં હીમાકત વાલે,
હમ કીસી યશમ ફીસુગરકે નહી મતવાલે.
છોડકર તજકીરે ગેર ખલીશ પૈદા કી,
કભી આમસે બએઠે ન મોહોબત વાલે.
ઇન હસીનોંકી નહી દીલકો હમારે પરવા,
નાઝ ઔરોંપે કરે સાંવલી સુરત વાલે.
ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ઇસાસે ઇલાજ,
ખાકમેં મીલગયે આજાર મોહબત વાલે.
સગસે પેહલહી વો બખ્શીગા ગુનાહગારોંકો,
નાઝ કીસ બાતપે કરતે હયે મોહબત વાલે.

કબ હમેં હયે કીસી મહેરૂકી તમના એહસન,
સબસે કામ લીયા કરતે હએ ગેરંત વાલે.

(૩૯)— ગઝલ–ગરીબ.

કીસ કદર મયે જો કરૂં યાર બડાઈ તેરી,
અકલ હયેરાન હએ મેરી દેખ સફાઇ તેરી,
આફરીં કહીએ મીયાં મેરે મુસવ્વરકે તંઇ,
જીસને ઇસ ખુબીસે તસવીર બનાઇ તેરી.
કયા કરૂં કીસસે કહું કોન કરેગા આસા,
સખ્ત મુશકીલ હએ મેરે હમઝ જુદાઇ તેરી
યે જુદાઇ જો જંહાબીચ ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાલી ન રહેતી યે ખુદાઇ તેરી
રોઝે મહશરકો ખુદા પુછેગા સખતીસ મુઝે
તો મએ અશ્રે દોસ્ત દીખાઉંગા દોહોઇ ફેરી
યા મોહમ્મદ તેરા દરછોડ કંહા જાએ ગરીબ
બાદશાહીસે તો બહેતર હએ ગદઇ તેરી

(૪૦)— ગઝલ–નઝીર

હમતો આશક હંએ તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે કમ દેખે હએ મહબુબ સતાને વાલે
બંદકર કયેદે મોહબતમે ખબર લી ન મેરી
દનમેં જીરકે ફંસે દામ છુડાને વાલે
કલ શબે વરસમેં કયા જલ્દ બજીથી ઘડીયાં
આજ કયા મારગએ ઘડીયાલ બજાને વાલે
કલ જો રસતેમેં મુલાકાત હુઇ તો યું કહા
કયાં જાતેહો તરેહદાર જલાને વાલે
ગુઝરી મુદ્દતકે મેરે સાથ લીપટને નહીં આએ.
કહાં હુએ યા ગલે અપને લગાને વાલે,
યું તો ઔકાત ગુઝરતી હએ મઝેદારીમે,
ન મીલે ચએન મઝેદાર દીખાને વાલે
અબકે મીલનાહો નઝીર યારસે જાકે કહેના,
કયા ભલા હમ ન રહે યાર ખુલાને વલે,

(૪૧) — ગઝલ કલંદર

તુજેહ હએ શોક મીલનેકા તો હરદમ લગાતાજા,
જલાકર ખુદ શોક નુમાઇકો ભસમ તનપર લગાતાજા.
પકડકર ઇશકકી જાડુ સફાકર કુજરએ દીલકો,
ધુંઇકી ધુલકો લેકર મુસલ્લા ઉડાતા જા.
મુસલ્લા ફાડ તસબીહ તોડ કીતાબે દાલ પાનીમે,
પકડ દસ્તમએ પરસ્તોકા ગુલામ ઉનાકા કહાતા.
નમર ભુખા ન રખરોઝા નજા મસજીદમેં શીજદાકર.
વઝુકા તાડદે કુઝા શરાબે શોક પીતાજા,
ન હોમુલ્લા ન હો બાંમન ધુઇકો છોડ નકર પુજા.
હુકમ નાના કલંદરકા અનલહક તુ કહાતાજા.

(૪૨) — ગજલ ઝફર.

સુરીયોમેં હું ન રીન્દોમે ન મયે ખારોમે હું,
અએ ખુતો બંદા ખુદાકા મએં ગુન્હગારોમેં હું.
જો લેતાં હએ વો બસ ફેર દેતા હએ મુજેહ,
મએ અજબ એક જીનસે નાકારા ખરીદારોમે હું
ગાલીયા દો યા નીકલવા દો તુમ અપને બઝમસે
યેક મુદ્દતસે તુમારે સગ સહીદોસે નમુદારોંમેં હું
મેરી મીલ્લત હએ મોહબ્બતમેરા બઝહબઇશ્કહયે.
ખ્વાહા હું મએં કાફરોમે ખ્વાહા દીનદારોમેહું.
ના કોઇ મુનીસ હયે મેરા ના કોઇ ગુમગુસાર,
ગમહી મેરા યાર હયે મએં ગમકે ગમખ્વારોમે હું
અએ ઝફર મંયે કયા બતાઉં તુજસે જો કુચહુંસે હું
લેકીન અપને ફકરેદીકેં ફક્શ બરદારોમેં હું

(૪૩)— ગઝલ વલી

દીલ લગા યારસે ઉસ દીલકા છુડાના મુશકીલ,
ઇશકકા ઝખમ લગા ઉશકા સીલાના મુશકીલ.
હુસ્ન હએ દામે બલાઝુલ્ફ હએં દો કાલે નાગ,
જીસકે તંઇ નાગ ડસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ,

(૪૪) — ગઝલ રીંદ.

બરબાદ ન જાએગી યે ફરીયાદ હમારી,
કોઇ તો સુનેગા દીલે ના શાદ હમારી.
ઉઠ જાએંગે જબ હમતો હમે યાદ કરોગે,

ભુલે હુએ બએઠે હો અબસ યાદ હમારી.
થરા રએંગે ચર્ખ ફરીશતે સબી સુનકર,
તાઅર્શ જો પોહોંચી કબી ફરીયાદ હમારી.
અછછા નહીં હરવક્ત અસીરોંકા સતાના,
પડજાએ કહીં આહ ન સઇયાર હમારી.
રીનદાના કલામ અપના પસંદ આતા અયેરીંદ
અકસર ગઝલેં પડતે હએ ઉસ્તાદ હમારી.

(૪૫)— ગઝલ ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીએ તદબીર અપનને હાથસે,
કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે.
ગબ્રકો કર રામ રામ ઓર શેખમાહીકો સલામ,
હકને ખીંચી હયે હરયેક તસવીર અપને હાથસે.
કલબ અપના સાફ કરલે સોના રૂપા હયે ગેહી,
ફેંકદે પારસકે તંઇ અક્સીર અપને હાથસે.
કબ્રપર મજનુકો જાને લએલી ગર દામન કુશ.
લાશ નીકલેગી કફનકો ચીર અપને હાથ.
દામને આલુદાહ અયે ખામોશ હોતો કય અજબ
પાક કરદેં રઝરતે શબ્બીર અપને હાથસે

(૪૬)— ગઝલ વફા.

સર્દ હોજાએ કીસીકા ન કલેજા ઠંડાં,
હમ તો જલ જલકે મરે દીલહો તુમારા ઠંડા.
આગ સીનેકી મેરે અબતક ન બુજા અએ સાકી,
કોઇ જામ ઓર પીલાદે મુજે ઠંડા ઠંડા.
આ ચીમટ જા મુજે કાફુરી અંગરખા પહેને,
ગરમીએ વસ્લસે હોજાએ કલેજા ઠંડા.
અબ તો તાજીમ હયે કરે સએરે ગુલીસતાં ચલકર,
અબરે બારાં ને કીયા બાગકા રસ્તા ઠંડા.
ગર્મ હોતી હયે બમલ ગયરોંકી હમ જલતે હયે,
અયે વફા ખાક હો અપના દીલે શએદા ઠંડા.

(૪૭)— ગઝલ આશીક.

દોનો રૂખસાર માહ પારે હંએ,
અબરૂ ઓર ખાલ ચંદ તારે હંએ.
હમને દો બોલ કહકે હારે હંએ,
તુમ હમારે હો હમ તુમારે હંએ.
નહીં બુંદે અરકકી ચહેરે પર,
ચાંદકે ગીર્દયે સીતારે હએ.
એક બારી તો ખ્વાબમેં આવે,
કબસે મુશતાક હમ તુમારે હએ.
અયેન મજલીસ મેં આંખ મારે હો,
સચ બતાઓ યે ક્યા ઈશારે હંએ.
રાતે કાટી હએ તારો ગીન ગીન કર,
તીન્કે ચુનચુનકે દીન ગુઝારે હએ.
જીન્કો કહેતે હએ ગોલ સહેરાઈ,
વોહ મેરે આહકે શરારે હએ.
પેચમે કીસકો લાઓગે સાહીબ,
બાલ કીસકે લીએ સવારે હએ.
દીલે બેતાબકો દોનીમ કીયા,
તરી અબરૂ નહીંયે આરેહએ.
આશીક હોનેસે ઉસ પરીરૂકે,
હોગએ સબ અદુ હમારે હએ.

(૪૮)— ગઝલ રીંદ.

જો જીસકે હકમેં સમજાવો બહેતર બનદીયા,
મુજકો ફકીર તુજકો તવંગર બના દીયા.
ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હગે ખલક,
દારા કોઈ કીસીકો સીકંદર બનાદીયા.
ગારીલ મુકામે રશ્ક નહી જાએ શુક હએ,
સોસે બુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા.
સાહીબ કમાલ રખતે હએ અકસીરકા ખ્વાસ,
ચટકી ઉઠાઈ ખાકકી ઓર ઝર બના દીયા.
ગરદન મએ તૌક પાઉમેં ઝંજીર ડાલી રીંગ,
સોદાયુંકો અપને યે ઝેવર બના દીયા.

આતશે ઇશ્કને બેહતોંકા કીયા ખાના ખરાબ,
આગ દરીયાકો લગી ઉસકો બુજાના મુશકીલ.
તીફલ નાદાન હઠીલા મેરા દીલ અએ પયારે,
મકતબે ઇશકમેં તઆલીમ દીલાના મુશકીલ.
જો ઉમર યાદમે ગુઝરી સો ગનીમત જાનો,
સોગયા ઇશકમે ફીર ઉસકા જગાના મુશકીલ.
હાથસે બાત ગઇ ઉસકા ફીર આના મુશકીલ.

(૪૯)— ગઝલ દાગ.

સીતમહી કરના જફાહી કરના નીગાહે ઉલફત કેભી ન કરના,
તુમે કસમ હયે હમારે સરની હમારે હકમેં કમી ન કરના.
હમારી મઇયતપે તુમ જો આના તો ચાર આંસુ બહાકે જાના,
ઝરા રહે પાસ આબરૂભી કહીં હમારી હસી ન કરના.
લીએનો ચલને હંએ હઝરતેદીલ તુંમેભી ઉસ અનજુમનમેલેકીન,
હમારે પહેલુંમેં બએઠકર તુમ હમીસે પહેલું તહી ન કરના.
નહીં હએ કુછ કતલ ઉનકા આસાંબે સખ્તજાં હએ બુરીબલાકે
કઝાકો પહેલે શરીક કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરના.
હમ એક રસતા ગલીકા ઉનકે દીખાકે દીલકો હુએ પશેમાં,
યેહ હઝરતે ખીઝરકો જતારો કીસીકી તુમ રહબરી ન કરના.
બુરી હએ દાગ રાહે ઉલફત ખુદા ન લે જાએ અયેસે રસતે,
જો અપની તુમ ખયેર ચાહતેહો ભુલકર દીલ લગી ન કરના.

(૫૦)— ગઝલ વલી

અએ સનમ વાસતે અલ્લાહકે જાતે જાતે,
ખુબ હોતા જો ઝરા આંખ મીલાતે જાતે.
કયા હુઇ હમસે ખતા કુચતો કહોબયે સાહીબ
ગાલીયાં દેતે હો કીયુ મુફતમેં જાતે જાતે.
હકમેં ઇસ આશીકે જાંબાઝકે બહેતરહોતા
યેક ઠોકર ઇસે ગર આપ લગાતે જાતે.
અજર અલ્લા હસ તુમ હશરમેં ઇસકા પાતે.
દીલે મુઝતરકો અગર મેર મનાતે જાતે,
હયેફ સદ હયેફ ગઇ ઉમર વલી હસરતમે
ઉસ પરીરૂને ન દેખા કભી જાતે જાતે,

(૫૧)— ગઝલ આ. શીક.

કતલ મત કરના મુઝે તેગો તબરસે દેખના
બસ કીફાયત હયે તેરા તીરછી નઝરસે દેખના,
દયેરસે મુશતાર બયેઠે હંએ તેરે દીદારકે,
આજ હમકોભી ઝરા સીધી નઝરસે દેખના,
દેખીએખ્ત કાસીદ અબતલક આયા નહી
દોસતો કોઇભી આતા હએ ઉધરસે દેખના,
સુન સુકે નાલે હમારે ... તો કહેને લગે,
યે સદા રોનેકી આતી હએ કીદરસે દેખના.
મરગયા આશીક તુમારાશો હુવા કીરસા તમામ,
કોઇ દમમે જાએગા લાશા ઇધરસે દેખના.

(૫૨)— ગઝલ અહસન

હમે જબ દેખતે હયે ઉનકો ઉંસફત આહી જાતી હએ,
મસલ સચ હએ કે મુહ દેખેકી ચાહત આહજાતી હએ.
બશરકો ચાહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાનેસે,
કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલા મત આહી જાતી હયે.
અદાવત હો ગઇ હએ ઉનકો કહેનેસે રકીબો કે,
જબ આ જાતા હએજી કરઅપના મોહબ્બત આહી જાતી હયે
અબસકરતાહએ અએ ન.સેહ નસીહત ઇશક બાઝીમે.
જવાની મેં હસીનોંપર તબીયત આહી જાતી હએ
ગમો ને ગોકે અહસનકો ધુલાકર કર દીયા કાંટા,
લબોંપર ચાહ અયે યારો બદીકકત આહી જાતી હએ,

(૫૩)— ગજલ અલી

ચહેરએ અહમદ નઝરઆતા નેહીવાગે કીસમત કામ બતજાતા નહી,
આપકી ફુરકતમેં ઇશ લાચારકો યા રસુખલ્લાહ ચેનઆતા નહી
હો ગઝારે સુસતફા પેશે નઝર યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નબી આઉં મદીનેકી સતરેહ સાથ અપને કોઇ લેજાતા નહી,
ચેહરએ અહમદકા જો હયે શૈફતા વો કભી સુએખુતાં જાતાનહી,
આશીકે અહંમદહું મ એમએ શેખજી આપકા કહેના મુજેભાતા નહી,
દેખું શીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખ્તઅયેઅલી બદલાજાના નહી,